

omtales i Betænkningen med en Overskridelse af 50,000 Kr. Hvorledes forholder det sig dermed? Til Maskineri og Dekorationer er budgetteret 72,600 Kr., der er anvendt 66,900 Kr.; der er altsaa atter en betydelig Mindreudgift. Men hvad siger da nu Statsrevisionen om de to Mindreudgifter paa de nævnte to Konti, der saaledes ere fremhævede? Ja, den omtaler dem, det jeg kan se, slet ikke. Det er Noget, som slet ikke kommer i Betragtning ved dens Indstilling, skjøndt de dog synes at være af den Bessaffenhed, at de burde være komne i Betragtning. Jeg kan kun forklare mig denne mærkelige Abnormitet derved, at der er gaaet en Nisje om i Statsrevisionen, netop da vedkommende Medlem har uarbejdet sin Betænkning, som har ombyttet Statsregnskabet for 1876—77 med Statsregnskabet for 1875—76, og at der derved er sket en Feiltagelse. Efterat jeg saaledes har oplyst Sammenhængen dermed, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der nederst Pag. 118, efterat det er meddelt, at der til Maskineri og Dekorationer er medgaaet 50,000 og nogle Kroner mere, end der var budgetteret, føies til: „skjøndt en saadan Anskaffelse af Dekorationsmateriel endog udtryffeligt var negtet af Rigsdagen“, og der citeres derpaa Statsrevisionens Betænkning for 1875—76 Pag. 114—124. Det er mig ikke bekendt, hvor mange af det høie Things ærede Medlemmer der har haft Mod til at give sig i Kast med den citerede Betænkning Pag. 114—124, thi det er umægteligt et langt Citat, naar der henføres til disse omfattende Spalter; men man vil komme hurtigst til Maalet, dersom man efterser Pag. 124. Pag. 124 omtales det virkelig, at der har været en „Udgift til nyt Dekorationsmateriel, som det selv — det er Ministeriet — saa vidt man kan se, i Anmærningerne til Regnskabsoversigten, der ere aftrykte S. 121, erklærer var negtet ved Finantsloven“. Altsaa hedder det i Betænkningen for 1875—76, at Ministeriet selv, saa vidt man kan se, har erkjendt, at Anskaffelsen af Materiel til Theatrets Brug var negtet af Rigsdagen. Der henvises saa til Pag. 121. Tæge vi nu Pag. 121 for os, saa vil man finde, at der findes en Bemærkning, som af Ministeriet er føiet til Statsregnskabet, hvori det hedder: „til Anskaffelse af Dekorationsmateriel, hvilken ved Finantslovens Vedtagelse af Folkethinget blev negtet“. Men det er det følgende Aar, der der tales om; der har ikke foreligget noget Forslag i den Retning i Finantsloven for 1875—76, men først for 1876—77, og naar altsaa denne Reservation tages, at det er saa vidt man kan se, saa er denne Reservation aldeles nødvendig for at forebygge en beslagelig Misforstaaelse, som om Ministeriet havde sagt Noget, der ikke er rigtigt, hvad det selvfølgelig ikke har, da det meget godt kjender Theatrets Regnskab. Altsaa, „saa vidt man kan se“, forholder det sig saaledes. Men jeg antager, at

Statsrevisionen saa har fundet Anledning til siden, naar den havde bedre Tid, end den maaske har havt ved denne Leilighed, at efterse Finantslovsforslaget, hvorpaa der var fremkommet et Forslag om Anskaffelsen af Driftsmateriel, og der vil da ses to Ting, for det Første, at der ikke har foreligget noget Forslag i den Retning paa Finantsloven for 1875—76, men at det først var paa Finantsloven for det følgende Aar, at et saadant Forslag fremkom, og Nægtelsen der kunde altsaa i ethvert Tilfælde ikke have nogen Indflydelse paa det foregaaende Aar. Hvis man vil læse videre efter, vil man dernæst faae at se, at det ikke er Anskaffelsen af Driftsmateriel slet og ret, hvorom der handles, men noget ganske Andet. Jeg skal tillade mig at læse op, hvad det da er, der foreligger. Det findes i Forslag til Finantsloven for 1876—77 Spalte 76—77, hvor Ministeriet foreslaar, at der eventuelt, saafremt Theatrets egne Midler ikke strække til, til Supplerings af det sceniske Driftsmateriel i Løbet af 5 Aar maa stilles 100,000 Kr. til Raadighed. Dette Forslag gaar altsaa ud paa en ekstraordinær Bevilling, for at man i alle Tilfælde kunde lægge en Plan for Driftsmateriellets Anskaffelse, som man var sikker paa at kunne udføre. Det gaar ud paa en ekstraordinær Bevilling, saafremt Theatrets egne Midler ikke strække til. Det er det, der er Tale om, ikke om en slet og ret Begjæring om Bemyndigelse til at anskaffe Driftsmateriel; det staar paa Konto 10, det kan der ikke være Tale om. Man har altsaa der ikke været saa heldig med at opfatte, hvad der er Tale om, og den Reservation, som i sin Tid blev tagen: „saa vidt man kan se“, har været fuldstommen besøjet; men denne Reservation er nu fuldstændig glemt i den her foreliggende Betænkning. Hvad der var stillet hen som Noget, der, naar man ikke saae ganske nøie til, eller som det hedder, saa vidt man kunde se, forholder sig saa, forkyndes her som en Kjendsgjerning, thi der staar: „skjøndt en saadan Anskaffelse af Driftsmateriel endog udtryffeligt var negtet af Rigsdagen.“ Erkjendelsen er altsaa frenden gradvis frem; det, der først stod som noget Ubestemt, som der maatte tages Reservation for at fremføre, er i denne Betænkning bleven til en fuldbendt Kjendsgjerning. Jeg har tilladt mig at oplyse Sammenhængen, og jeg vil derfor haabe, at jeg ikke behøver at anvende flere Ord herpaa.

Hvad jeg endnu har at sige, skal jeg tillade mig at samle om et Udtryk, som findes i Udvalgets Betænkning. Udvalget har paa en meget heldig og slaende Maade gjendrevet flere af de skjæve Opfattelser, som komne frem i Betænkningen; men Udvalget har dog ment, at der kunde være Spørgsmaal om, at Ministeriet havde den Udvei at forelægge Sagen for Rigsdagen. Det, der er Spørgsmaal om, er om 41,000 Kr. i Renter og Afdrag til Sorø Akademi. Man har ment, at Sagen har stillet sig saaledes, at der kunde